

fase d'exposició pública i de participació pública, com totes les normes, on se li diu a la gent, escolte, el govern valencià inicia oficialment este procés, el govern valencià activa les mesures cautelars, i ara, persones, entitats, etcètera, públicament anem a fer este procés, algú té alguna cosa a dir abans de fer un redactat? Eixe normalment és el primer període d'exposició pública, no?, de participació ciutadana. Eh? Ho tenim clar?

Jo, senyor Del Pozo, sap vosté que estem en esta fase. I per això vosté rectifica la interpel·lació. Però si és que vosté la va registrar precisament per a parlar del PORN i del PRU, i després el senyor Emigdio Tormo i la firma de Toni Cantó, que quan l'he vist he dit, ostres, açò de quant és? Eh? Doncs resulta que modifiquen la interpel·lació que vosté va presentar per a parlar del PORN i del PRU i diu: «Quiero que hablemos de los problemas generales de La Albufera». I ja esborra la seua inquietud pel PORN i el PRU de l'Albufera.

I, per tant, tranquil, però si heu d'estar tranquils, jo estic tranquil·la, malgrat que alguns pensen que no estan fent molt de cas en les mesures cautelars que, escolte, són importants, perquè almenys durant estos tres anys en l'elaboració i en este procés tan important per a l'Albufera, per a eixa joia natural que tenim els valencians, els espanyols i els europeus, quedarà d'alguna manera protegida davant de projectes que pogueren contribuir a *algo* que ha dit vosté, per exemple un problema molt important que pot tindre l'Albufera de la intrusió salina.

Resulta que és que l'Albufera és una joia especial. És l'únic aiguamoll que està en un entorn com el que tenim nosaltres. I resulta que està prop d'una infraestructura que vol ampliar-se i que vosté no l'ha mencionada. Deu de preocupar-li molt poc qualsevol tipus d'obra, infraestructura o ampliació que pugua fer intrusió marina i, per tant, salinitzar les aigües dolces de l'Albufera. Sap el que faria això? No solament matar ambientalment l'Albufera, també tots els sectors de la pesca, de l'arròs, de sectors econòmics i turístics singulars. Això sí que seria la mort de l'Albufera.

Si vosté avui, avui, el 9 de juny de 2021, me preguntara quina és la principal amenaça de l'Albufera, jo crec que tots vostés, menys vosté, sabria quina és la resposta, i és diu: ampliació del port de València. (*Aplaudiments*) Així que anem a fer les coses com toca.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Interpel·lació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, sobre la política general del Consell en matèria d'impostos, que formula la diputada María de los Llanos Massó Linares, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana (RE número 36.254, amb correcció d'errades RE número 36.383, BOCV 167)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem al punt 10, perdó, al punt 11: interpel·lació al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre la política general del Consell en matèria d'impostos, que formula la il·lustre diputada María de los Llanos Massó, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Té la paraula la il·lustre diputada presentar la seua interpel·lació.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, señora presidenta.

Buenas tardes de nuevo, *conseller*.

Sus jefes en el Gobierno de España, pues, planean un incremento en la presión fiscal y, además, lo anuncian sin ningún rubor. No tienen ningún reparo en apretar aún más la soga al cuello de los ciudadanos, de forma figurada, entendiéndame bien, que luego dicen que he dicho lo que no he dicho.

La ministra Montero, que ya es casualidad el parecido con Montoro y no solo en el nombre, ya avanzó en 2020 que la presión fiscal en España era seis puntos inferior a la media y que había margen para subirla. Pero es que ahora, con el proyecto del presidente Sánchez, el proyecto 2050, pretenden subir un punto más. Bueno, pues, es que, como decía esta mañana, además de esquilmar a los ciudadanos, encima se burlan de ellos. Ya teníamos creída a la ministra con lo del temazo, que el temazo era quién plancha y quién no plancha; ya le he dicho yo esta mañana que el temazo es quién va a poder encender la luz o quién va a poder calentarse este invierno.

También, el ministro Escrivá propone retorcer aún más el bolsillo de los autónomos –de los que queden, porque no sabemos cuántos van a quedar– y subir, en muchos casos, las cotizaciones a la seguridad social. Como vemos, la apisonadora fiscal de la izquierda, pues, se ha puesto ya en marcha.

Como ya les explicó mi grupo, en el Congreso de los Diputados, basan sus decisiones en tres falacias. La primera es que siempre se refieren a la presión fiscal. En España, la presión fiscal ronda el 35,7 % del PIB; es decir, que cada 100 euros que produce el trabajador, el español, ustedes se quedan con 35,7. Si a esa presión fiscal de la Agencia Tributaria añadimos las cotizaciones sociales y las obligaciones con la seguridad social, pues, alcanzamos una presión fiscal del 47 %.

Como digo, es una falacia. El gobierno habla de presión fiscal y debería estar hablando de esfuerzo fiscal. Su excusa para equipararnos con la eurozona en presión fiscal es una trampa, es una trampa para los españoles. El esfuerzo fiscal que están soportando los españoles y, por tanto, los valencianos, es muy superior al que soportan el resto de países de la eurozona. Por tanto, equiparar presión fiscal de los españoles con otros países europeos sería un drama para los españoles y para los valencianos.

España es el cuarto país de la OCDE con un mayor esfuerzo fiscal, por detrás de Portugal, Italia, Grecia y Francia. Pero, si nos centramos en la Comunidad Valenciana, la Comunidad Valenciana es la quinta comunidad autónoma con mayor esfuerzo fiscal. O sea, somos de los que más esfuerzo fiscal soportamos de Europa y, los valencianos, unos de los que más esfuerzo fiscal soportamos dentro de España. Tanto que les gusta... Hablan de armonizar, de armonizar algunos impuestos –claro, ustedes siempre armonizan en el mismo sentido–, hombre, pues, podrían armonizar nuestro esfuerzo fiscal con Dinamarca, que es quince veces menor, o con Irlanda, que es veinticinco veces menor, o con Suiza o Estados Unidos, que es treinta veces menor. Esa era la primera falacia.

La segunda falacia es hacernos creer que, a mayor presión fiscal, mayor estado del bienestar y me refiero al bienestar de los ciudadanos, porque el de los políticos está asegurado. Este fallido estado autonómico que..., lo que hay es esa proliferación de parlamentos, observatorios, organismos, agencias, empresas públicas y más entramados, mantenidos con el dinero de los ciudadanos que, ¿qué supone eso? Detraer recursos que deberían ir al bienestar de las personas. Eso sin contar a lo que va a manos no muy limpias por otros caminos, que también sucede en todas las regiones y me viene a la memoria, bueno, 800 millones de parados en Andalucía, el 3 % de algunos de sus socios, podemos recordar también a la familia del presidente Puig, siempre es buen momento para recordar a la familia... Esto no es estado del bienestar. (*Aplaudiments*) Esquilmar a los ciudadanos para esto no es hacer crecer el estado del bienestar.

Sus gobiernos, pues, suben los impuestos, esquilman a los ciudadanos para mantener un sistema que ya no se sostiene. Este sistema no se sostiene y terminará ahogando a los españoles.

La tercera falacia es la que más repiten: que suben los impuestos a los ricos. Pues, bien, el 60 % de la recaudación no depende de la riqueza, depende del consumo y el consumo afecta a ricos y a pobres. El otro 40 %, que depende de la renta, pero es que incluso ahí afecta, como en el caso de sucesiones y donaciones, a cualquier persona. Y, dentro de ese 40 %, el 50 % de la recaudación sale de rentas menores de 30.000 euros. ¡Menudos ricos los de 30.000 euros! Además, debe de ser que son los ricos, pues, los que tienen un coche diésel, se toman una Coca-Cola, tienen que encender la calefacción...

Dijo el presidente Puig, hace no mucho, que más del 80 % de los valencianos no pagarán impuesto de sucesiones. ¿Qué parte de ese 80 % son los que han tenido que renunciar a una herencia por no poder pagarla, *conseller*? (*Aplaudiments*) No son pocos, no son pocos los valencianos. En 2011, en la Comunidad Valenciana, se renunció a 1.615 herencias. Los últimos datos que tenemos, que son del 2018, a 4.302 herencias.

Por tanto, los españoles y los valencianos soportamos, de forma individual, una mayor carga impositiva que el resto de Europa. Más impuestos no significa más estado del bienestar y no están subiendo los impuestos a los ricos.

El gobierno nacional y, por tanto, el autonómico, están ahogando a los ciudadanos y a las empresas, están

convirtiendo el sistema tributario que, como bien dice la Constitución, en su artículo 31.1, tiene que ser justo, inspirado en los principios de igualdad y progresividad, ustedes lo están convirtiendo en lo que dice que no debe ser. Dice: no debe ser, en ningún caso, confiscatorio. Ustedes están convirtiendo el sistema tributario en confiscatorio, *conseller*.

Con todo este panorama que se nos plantea, según lo que está diciendo el gobierno socialcomunista del señor Sánchez, mi grupo le interpela sobre cuál va a ser su política en materia de impuestos. Tiene margen, tiene margen para orificar los impuestos cedidos. Y, si me admite una sugerencia, pues, le proponemos que, como uno de los tributos propios es el referido a temas medioambientales, bueno, pues, le proponemos que el presidente Sánchez contribuya a las arcas públicas valencianas cada vez que surque los cielos de nuestra región en el Falcon, cuando le vuelvan a dejar ir al FIB a Benicàssim, por ejemplo.

La interpelación va en ese sentido, *conseller*. ¿Va a seguir la ruta del gobierno nacional exprimiendo a los valencianos como naranjas o intentará compensar, en la medida que sus competencias le permiten, ese infierno fiscal con medidas que rebajen ese esfuerzo fiscal de los valencianos?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller d'hisenda, per a contestar aquesta interpel·lació.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyora presidenta.

Senyories.

Com que estem en el parlament valencià, parlaré de la política fiscal valenciana perquè la senyoria que m'ha anticipat en l'ús de la paraula ha parlat de la política fiscal espanyola. I jo li he de dir, senyoria, que la justícia fiscal és un eix fonamental d'este Consell i així ho hem demostrat des del primer moment, fent realitat la progressivitat fiscal, l'article 31 de la Constitució.

Com vostè sabrà, el govern del Botànic va dur a terme una profunda reforma fiscal, acabant amb el sistema més regressiu d'Espanya, implantat pel PP durant vint anys, introduint la progressivitat fiscal, consagrada, com dic, en l'article 31 de la Constitució. Era la primera vegada que les mesures que s'adoptaven per al canvi del sistema tributari tenien, com a base, un estudi realitzat per experts tributaris, el que ens va permetre radiografiar el sistema tributari existent, equiparar-nos amb la resta de comunitats autònomes, avançar a un sistema tributari progressista i revisar figures impositives per a facilitar la lluita contra el frau fiscal.

Així, per citar uns exemples, senyoria, l'impost sobre la renda de les persones físiques, el tipus valencià era el més elevat de totes les autonomies en els dos primers trams de renda, però el més baix per als trams entre 60.000 i 120.000 euros de renda. Quines coses, eh? A això, vosté ha distingit entre pressió fiscal i esforç fiscal i no me parla de justícia fiscal, de l'article 31, de l'aplicació de l'article 31 de la Constitució, que significa que els qui més tenen, més paguen? Ací era al contrari, fins que va arribar el govern del Botànic.

Doncs, bé, revertim esta situació, creant un nou tram i reduint els tipus a les rendes més baixes i mitjanes, reduint el tipus a les rendes més baixes i mitjanes, alhora que elevant-los per a les altes, aproximant-nos, d'eixa manera, a la resta de comunitats autònomes. Una cosa revolucionària, senyores! Ens hem aproximat a l'estructura tributària de la resta de comunitats autònomes, perquè era la pitjor, perquè havia estat vint anys governant la dreta, vostés estaven governant ací, vostés, que són una escissió del Partit Popular. Doncs, bé, revertim esta situació, creant un nou tram, reduint els tipus de les rendes més baixes. Gràcies a esta reforma, 1,5 milions de valencians i valencianes, amb rendes mitjanes i baixes, ara paguen menys per l'IRPF.

Segon exemple, l'impost sobre el patrimoni. Reduirem el mínim exempt a 600.000 euros i augmentarem l'exempció, fins a 1.000.000 d'euros, per a contribuents amb discapacitat.

Tercer exemple, l'impost de donacions es va modificar, per a situar-nos, en eixe moment, al nivell de la resta de les autonomies. Així, doncs, ara, el sistema fiscal de la Generalitat Valenciana sí que dona compliment als valors de la progressivitat fiscal i la igualtat que consagra la Constitució. Una filosofia de justícia fiscal; esta paraula m'agradaria que la utilitzara vosté també, justícia fiscal, justícia redistributiva, article 31 de la Constitució.

No és un problema de quant paguem, respecte del PIB o respecte del PIB i la renda *per capita*, que és la diferència que vosté ha fet entre pressió fiscal i esforç fiscal; no, no. Jo parle de justícia fiscal, jo parle de l'article 31 de la Constitució.

Per tant, esta filosofia, que és el que l'esquerra, el Botànic ha estat plantejat des del primer moment, és el que jo... Podem parlar tot el temps que vosté vulga sobre estos temes. Perquè, a més, estos canvis que hi ha hagut, senyoria, es veu reforçada la contemplació dels canvis amb la creació de l'observatori fiscal de la Comunitat Valenciana que, a més de l'opinió dels experts, canalitza la col·laboració ciutadana, mitjançant la participació de les associacions i col·legis professionals de l'àmbit tributari de les organitzacions socials i empresarials representatives de col·lectius i agents de l'àmbit tributari. És a dir, a més, afegim la lògica de la participació.

I, en eixe sentit, el de la justícia fiscal, la llei d'acompanyament als pressupostos de la Generalitat de l'any 2021 incorpora rebaixa selectiva d'impostos a col·lectius especialment castigats per la pandèmia, mentre que alguns governs autonòmics apostaven per baixades lineals –això va contra el concepte de justícia fiscal–, per exemple, d'impostos que estalviaven 23 euros als mileuristes i 1.500 a les rendes més elevades. Això va contra la

idea de la progressivitat fiscal i això és el que s'ha fet en altres comunitats autònomes que vostés recolzen, aprofundint així en la desigualtat, desigualtat contra l'article 31 de la Constitució.

La llei de mesures de mesures fiscals, dic, de la Generalitat per a l'any 2021 arreplega un ampli ventall de mesures fiscals, socials o d'impuls econòmic que guiaran l'actuació del Consell durant l'any vinent, en què es prioritza la lluita contra la crisi provocada per la pandèmia.

Així, incorpora mesures directament encaminades a millorar la vida de les persones: rebaixes selectives d'impostos, com deia, a col·lectius especialment castigats per la pandèmia; deduccions de l'IRPF per a persones que residisquen en municipis en risc de despoblació, tema que li deu preocupar, supose; deducció autonòmica de l'IRPF per a l'arrendament d'habitatge habitual al col·lectiu de dones víctimes de violència de gènere –ja sé que això no li interessa a vosté, però a nosaltres sí–; aplicació del tipus superreduït del 4 % en les transmissions patrimonials oneroses per l'adquisició d'habitatges habituals al col·lectiu de dones víctimes de violència i de les famílies monoparentals; així com mesures enfocades, directament, a pal·liar els efectes de la Covid-19, com la modificació tributària per a evitar pagar en la declaració de renda les ajudes rebudes a l'estar en un ERTO, la deducció per finançar programes d'investigació per al coronavirus, les deduccions per realitzar donacions de material sanitari i equips de protecció, la reducció per l'adquisició i electrificació de vehicles de mobilitat personal, la rebaixa de les taxes universitàries...

Per tant, continuem amb la progressivitat, alhora que, en paral·lel, lluitem contra el frau fiscal, a través de l'Agència Tributària Valenciana, per tal que els qui tinguen l'obligació de pagar, ho facen. Això també forma part de la lògica de la justícia fiscal. Un control del frau que es fa per tres vies: inspecció, gestió i recaptació tributària. A través d'estes tres vies, entre l'any 2016 i l'any 2019 vàrem recuperar –atenció a la xifra!– 335 milions, per a reforçar el nostre estat del benestar, 335 milions en la lluita contra el frau. Només en inspecció, en multiplicat per sis els recursos obtinguts, de 4,3 milions a 25 milions, uns recursos que necessitàvem, donada la situació d'infrafinançament dels valencians, i que ara precisem encara més davant de la pandèmia.

Senyoria, pressió fiscal, esforç fiscal; però, sobretot, justícia fiscal.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta segona:

Gràcies, senyoria.

Per a exercir torn de rèplica, té la paraula la senyora Llanos Massó.

(*Veus*) Senyor conseller, s'ha deixat la mascareta. T'has deixat la mascareta.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Muchas gracias, señora presidenta.

A ver, señor *conseller*, no creo que tenga que explicarle que aplicar un porcentaje es progresividad. Quien más tiene, más paga.

Y es que, vamos a ver, es que no vamos a poder ver la luz al final del túnel, si es que no vamos a poder pagar la luz para encenderla al final del túnel. Es que no vamos a poder verla después de esta salida.

Me dice justicia fiscal. Deducciones fiscales. Se presentó hace cuatro días una iniciativa para deducciones fiscales en tratamientos de oftalmología y dentista, y a esas deducciones les ponen un límite. Deducciones para promoción del valenciano y bono cultural, esas deducciones no tienen límite. ¿Esa es su justicia fiscal, *conseller*? ¿Esa es su justicia fiscal? ¿Esa es la justicia fiscal del Botánico? ¿Que si yo tengo una renta de cientos de miles de euros y hago donaciones para promoción del valenciano o me compro un bono cultural me lo puedo deducir, pero si llevo a mi hijo al dentista o al oftalmólogo no me lo puedo deducir? ¿Esa es su justicia fiscal? (*Aplaudiments*) Venga. (*Veus*)

La senyora vicepresidenta segona:

Senyories.

La senyora Massó Linares:

Pues eso estoy diciendo, ¿eso es justicia fiscal? ¿Que para deducir del dentista y el oftalmólogo haya límite, pero para deducir las donaciones para el valenciano no lo haya? Esa es su justicia fiscal, la del Botánico.

La recuperación, señor *conseller*, será tanto más rápida y fuerte como haya sido capaz de resistir el tejido productivo, habíamos tenido ocasión de hablar de eso esta mañana, y cuando menos obstáculos se le pongan a esa recuperación. Si los gobiernos, tanto el nacional como el suyo, insisten en una política fiscal contractiva a base de incremento de impuestos, estamos poniendo palos en las ruedas. La OCDE ahora mismo considera que no es el momento de elevar los impuestos.

Mire, le decía antes que ustedes tienen margen para rebajar la presión fiscal a los valencianos. Si elimináramos al cien por cien el impuesto de sucesiones y donaciones en la Comunidad Valenciana, si lo bonificáramos al cien por cien, la recaudación que eso supone, un 1,7 % de todos los ingresos recogidos en el presupuesto. Y me dice, claro, es que eso es mucho. Claro que es mucho, pero es que nosotros nunca hemos propuesto una reducción de impuestos sin una reducción del gasto político innecesario.

Hace cuatro días, todos los periódicos de la Comunidad Valenciana, portadas de publicidad institucional. ¿Cuántos cientos de miles de euros nos ha costado eso a los valencianos? ¿Cuántos cientos de miles de euros nos cuestan a

los valencianos las subvenciones a los sindicatos? ¿Cuántos cientos de miles de euros nos cuestan a los valencianos el tamaño del Consell para dar cabida a sus socios del Botánico? (*Aplaudiments*) ¿Cuántos cientos de miles de euros nos cuestan a los valencianos el gran número de asesores que tienen todas sus *consellerias*?

Según el Instituto de Estudios Fiscales, las personas que cambian de residencia para, de alguna forma, no tener que pagar tanto impuesto de sucesiones y donaciones es mayor en los que reciben una transferencia de 150.000 euros que en los de 600.000. ¿A quién está perjudicando ese impuesto, señor *conseller*? ¿A quién está perjudicando? Ese es uno de los impuestos que han desaparecido en toda Europa, y muchos países de Europa jamás han tenido un impuesto de patrimonio.

Pero, bueno, como digo, recoge aquí el panorama de la fiscalidad autonómica y foral 2021 del Consejo General de Economistas. ¿En qué comunidad autónoma se pagan más impuestos? En general, las comunidades que tienen los impuestos más elevados son Asturias, Cataluña, Extremadura y la Comunidad Valenciana, señor *conseller*. Y, mientras tanto, el presidente Puig se dedica a proponer a Bruselas declarar el año 2022 como año europeo del estado de bienestar, mientras está ahogando a los valencianos. (*Aplaudiments*) Porque declarar el año europeo del estado del bienestar supone, «contribuirá –dice el presidente– a impulsar el debate y el diálogo para sensibilizar a la opinión pública sobre cuestiones transversales y fundamentales para la ciudadanía europea».

Mientras, los valencianos ahogados impuestos, mientras los valencianos tienen que renunciar a herencias, mientras los valencianos no pueden encender la luz y mientras, muchos valencianos no llegan a final de mes; y ustedes sigan con sus juegos de día mundial del estado del bienestar, señor *conseller*.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta segona:

Gràcies, senyoria.

Per a exercir torn de rèplica, i tancar el debat, té la paraula l'honorable conseller d'hisenda.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Quants anys porta la dreta espanyola, no la valenciana, com a lema «baixem impostos»? Com es concreta això? Que, efectivament, baixen impostos als de les rendes altes, sempre, mai no s'equivoquen. Mai no s'equivoquen.

És evident que n'hi han algunes fal·làcies, demostrades per l'evidència empírica, com la corba de Laffer, de què vostès tàcitament estan parlant ací, i que posa en relleu com d'absurd és el seu plantejament. Quan parlen de polítiques

restrictives, ha de saber que el sector públic té polítiques fiscals i política de despesa, i quan hi ha un dèficit fiscal, s'estan donant polítiques contra el cicle econòmic. És a dir, a favor de l'activitat econòmica. Són les polítiques keynesianes, les polítiques keynesianes intel·ligents, que són les que està fent el govern Sánchez i el govern Puig. Perquè és la manera que nosaltres podem eixir d'este forat econòmic en què estem.

Polítiques «contractives», diu vosté. Mare de Déu. «Contractives» i tenim els dèficits més grans de tota la història, lògicament per la pandèmia; que la pròpia Europa, la pròpia OCDE, el propi Fons Monetari Internacional estan demanant que es faça això. FMI, acaba de dir fa quatre dies que el Fons Monetari Internacional ens anava a demanar això.

Són polítiques anticíclics, polítiques necessàries, que no es van fer en la crisi anterior i que ara s'estan fent, afortunadament. Perquè tots els grans agents econòmics del món ho apadrinen. I vostés venen ací, al parlament valencià, a parlar d'una literatura que està absolutament obsoleta. Obsoleta. Casposa! *(Aplaudiments)* Casposa, que és el mateix que des de la dreta s'ha dit tota la vida.

Mire, li he dit abans una cosa molt important, molt important. La justícia fiscal passa per molt fronts, un d'ells és la lluita contra el frau fiscal. Un d'ells és això que vosté ha dit, que sembla que ho ha dit, no sé amb quina mirada, però si n'hi ha valencians que se'n van a fer el domicili fiscal a Madrid, escolte vosté, sent absolutament contraris, naturalment, al funcionament adequat d'esta economia i d'esta societat.

Mire, nosaltres també estem darrere d'això. L'agència tributària valenciana, en combinació amb l'agència tributària espanyola, ja ha caçat més de seixanta persones, òbviament no són pobres de solemnitat els que poden fer això, com pot vosté imaginar, i ja només el primer a què se li ha fet l'expedient complet ha hagut de pagar 14 milions de multa per haver falsificat la seua insolidaritat amb el poble valencià. *(Aplaudiments)* Insolidaritat amb el poble valencià, aprofitant-se d'un dumping fiscal basat en les economies de concentració de Madrid com a capital.

I, per tant, que tots no estem jugant amb les mateixes cartes. Les cartes amb què juga prefiscalment Madrid no són les nostres. Només en la nòmina de funcionaris estatals en Madrid són més que tota la nòmina laboral de la província de Castelló. I ho paguem tots, eh? Ho paguem tots els espanyols. Perdona, això es convertix en IRPF, això es convertix en IVA, això es convertix en ingressos en el territori de la Comunitat de Madrid. Començant per ahí, eh?

Però no em diguen vostés el que significa les economies creades en eixe procés de centralització no només política, sinó també econòmica, on les grans empreses estan ahí, les grans fortunes estan ahí... Evidentment, naturalment, l'esforç fiscal a Madrid pot ser molt menor per a tindre una capacitat fiscal molt superior.

Juguem amb les mateixes cartes, parlem amb claredat. Som valencians i hem de defensar en este parlament els interessos valencians, no els interessos dels rics de Madrid, els interessos valencians, de tots els valencians, sobretot dels més vulnerables.

Senyoria, continuarem parlant d'estes coses, molt i millor, en el futur.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta segona:

Gràcies, senyoria.

Se suspén la sessió i reprenem demà a les 10 la sessió de control al president. *(La vicepresidenta primera colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 18 hores i 32 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts Valencianes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Aguirre Larrauri, José Luis
 Álvaro Cerezo, Mònica
 Arques Cortés, Vicent
 Arquillos Cruz, Luis
 Bachero Traver, Belén
 Barrachina Ros, Miguel
 Bastidas Bono, Elena María
 Bellver Casaña, Jorge
 Besalduch Besalduch, Ana
 Blanch Marín, Ernest
 Blanes León, Estefania
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montaños, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Calvo Alfonso, David
 Castelló Cervera, Trini
 Castelló Sáez, Alfredo
 Cerdán Martínez, Ana María
 Chulvi Español, José
 Climent González, Rafael
 Criado Gonzálbez, María de los Ángeles
 Davó Bernabeu, Naiara
 Del Pozo Querol, Eduardo
 Díaz González, Elisa
 Escrig Monzó, Sabina
 Esteve Aparicio, Carles
 Fernández García, Vicente
 Ferri Fayos, Fran
 Gabarda Ortín, Cristina
 García Guasp, Patricia
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Gil García, Paco
 Giraldo Jiménez, Yaneth
 Gómez Santos, Irene
 Gracia Calandín, Carlos
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Lima Gozávez, Pilar
 Llanos Pitarch, José María
 Llopis Pascual, Fernando
 Marcos Puig, Verónica